

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113239917
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1113239917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Ľ. O., nar. XX.XX.XXXX, E.Č. E. XXX, E. E., zastúpený Mgr. Andrea Trokanová, advokátka, Štvrť SNP 61, Trenčianske Teplice, IČO: 40 502 708, za účasti intervenienta na strane žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 1.439,68 €, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B1-17C/34/2013 - 218 zo dňa 10. septembra 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
Intervenient na strane žalobcu nemá voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že : I. Žalovaný je povinný zaplatiť za žalobcu sumu 1.439,68 € intervenientovi na strane žalobcu, t.j. Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. III. Intervenient na strane žalobcu má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 21.02.2007 poisťovnú zmluvu, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Z. W.. Žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3T/22/2013-285, zo dňa 03.09.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví na tom skutkovom základe, že dňa 03.12.2011 viedol osobné motorové vozidlo, pričom nevenoval dostatočnú pozornosť situácii v premávke, prešiel do protismernej časti vozovky a následne došlo k čelnej zrážke s oproti idúcim motorovým vozidlom. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 9.602,74 €. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. listom zo dňa 26.08.2013 vyzvala žalobcu na náhradu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť mal. V. O. v sume 5.762,87 €. Následne žalobca listom zo dňa 30.08.2013 požiadal žalovaného o úhradu nákladov spojených so zdravotnou starostlivosťou na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len „PZP“). Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 18.09.2013 žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom náhrada nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť V. O. bola znížená o 25% v súlade s § 441 Občianskeho zákonníka z dôvodu nepripútania v čase dopravnej nehody. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. následne listom zo dňa 25.09.2013 vyzvala žalobcu na doplatenie sumy 1.453,98 €, ktorá pozostávala zo sumy 1.439,68 € (25% nákladov za zdravotnú starostlivosť maloletému V. O. z dôvodu nepripútania) a trov konania 14,30 €. Prostredníctvom emailovej komunikácie

zo dňa 30.09.2013 bol žalovaný požiadany o poskytnutie informácií, na základe čoho konštatoval, že maloletý nebol pripútaný. Žalovaný odpovedal, že táto skutočnosť bola zistená interným šetrením. Žalobca podal u žalovaného sťažnosť na postup pri likvidácii poisťnej udalosti, k čomu priložil prepúšťaciu správu maloletého, podľa ktorej sedel pripútaný v autosedačke. Žalovaný listom zo dňa 22.10.2013 žalobcovi oznámil, že v rámci šetrenia boli dožiadané orgány činné v trestnom konaní, ktorých stanovisko k pripútaníu poškodených bolo zohľadnené pri realizácii výšky poisťného plnenia. Z uvedeného dôvodu pristúpil v súlade s § 441 Občianskeho zákonníka k pomernému zníženiu vyplateného poisťného plnenia. Podľa vyjadrenia OR PZ Bánovce nad Bebravou zo dňa 06.08.2012 V. O. nebol pripútaný.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 799 ods. 1, 2, 3, § 825 Občianskeho zákonníka, § 48 ods. 4 Trestného poriadku, keď uviedol, že v konaní bolo nesporné, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ďalej nebolo sporné, že dňa 03.12.2011 došlo k dopravnej nehode, kedy zavinením žalobcu došlo k zrážke poisťného motorového vozidla, ktoré viedol žalobca s motorovým vozidlom zn. Z. B., následkom čoho bol usmrtený vodič druhého motorového vozidla a poškodené zdravie ďalších účastníkov dopravnej nehody. Za tento skutok bol žalobca Okresným súdom Bánovce nad Bebravou, rozsudkom č.k. 3T/22/2013-285, zo dňa 03.09.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenú Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu v celkovej výške 9.602,74 €. Výška nákladov vynaložená na zdravotnú starostlivosť maloletého V. O. z tejto celkovej sumy predstavovala 5.758,72 € (po odrátaní nákladov konania 4,15 €).

1.3. Žalobca sa po zmene žaloby domáhal svojho práva podľa § 4 ods. 3 zákona o PZP, a to, aby žalovaný ako poisťovateľ za neho nahradil príslušnému subjektu, t.j. Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., ktorá v konaní vystupovala ako intervenient na strane žalobcu, uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti. Žalovaný na účely náhrady nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej maloletému V. O. poukázal intervenientovi sumu 4.319,04 €, krátenú o 25% v súlade s § 441 Občianskeho zákonníka z dôvodu nepripútania poškodeného v čase dopravnej nehody. Predmetom tohto konania bolo splnenie povinnosti žalovaného nahradiť za žalobcu intervenientovi sumu 1.439,68 €, ktorá zodpovedá krátenej časti náhrady za vynaložené náklady na zdravotnú starostlivosť o maloletého (25% z 5.758,72 €). V konaní nebolo sporné, že intervenient na účely zdravotnej starostlivosti poskytnutej maloletému V. O., k poškodeniu zdravia ktorého došlo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zavinenu žalobcom, vynaložil celkové náklady vo výške 5.758,72 €. Súd tieto náklady považuje za riadne preukázané, vyplatené a uplatnené tak, ako to predpokladá ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o PZP. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že bolo povinnosťou žalovaného nahradiť intervenientovi za žalobcu ako poisťného zo zmluvy o poistení zodpovednosti škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, náklady vynaložené na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému v plnom rozsahu bez možnosti tieto krátiť. Zákon o PZP vo svojich úvodných ustanoveniach tiež odkazuje na subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho zákonníka o poistení zodpovednosti za škody. Intervenient mal v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi postavenie poškodeného. Podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 799 ods. 3) ak malo vedomé porušenie povinností poisťného podstatný vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poisťnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ však nemá právo znížiť náhradu, ktorú za poisťného vypláca poškodenému (porovnaj § 825 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ sa žalobca ako poisťený domáhal, aby žalovaný ako poisťiteľ zaňho nahradil intervenientovi (zdravotnej poisťovni) vynaložené náklady zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodeným z dopravnej nehody, potom žalovaný nebol vo vzťahu k intervenientovi oprávnený krátiť náhradu takto vynaložených nákladov. Na účely tohto konania bolo bezpredmetné skúmať, či bol maloletý V. O. v čase dopravnej nehody pripútaný, alebo nie. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol založený zmluvou o PZP. Ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka, ktorým žalovaný odôvodňoval krátenie poskytnutej náhrady nákladov zdravotnej starostlivosti o 25%, upravuje zavinenie poškodeného. Žalobca však nemal postavenie poškodeného v dôsledku dopravnej nehody, naopak žalobca zavinil vznik dopravnej nehody a vo vzťahu k žalovanému sa domáhal svojich nárokov vyplývajúcich zo zmluvy o PZP a zákona o PZP. Žalobca sa voči žalovanému nedomáhal náhrady škody, kedy by prichádzalo do úvahy posúdenie spoluzodpovednosti poškodeného za vznik škody. Postup, ktorý zvolil žalovaný, by bolo možné hypoteticky uplatniť v prípade, kedy by sa maloletý V. O. ako poškodený sám vo vlastnom mene postupom podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP domáhal voči žalovanému ako poisťiteľovi škodcu

náhrady škody na zdraví. V takom prípade vzťah medzi poškodeným a poisťovňou škodcu nie je založený zmluvou, ale titulom vzniku škody, a preto by bolo dôvodné skúmať prípadné zavinenie poškodeného na vzniknutej škode, t.j. či bol, alebo nebol pripútaný v čase dopravnej nehody. Keďže predmetom tohto konania nebol nárok poškodeného na náhradu škody uplatňovaný voči poisťovní škodcu, ale nárok poisteného voči svojej poisťovni vyplývajúci zo vzťahu založeného zmluvou o PZP, potom neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka. Súd považuje za preukázané, že intervenient vynaložil na zdravotnú starostlivosť poškodeného V. O. celkové náklady vo výške 5.758,72 €, pričom nárok na náhradu týchto nákladov mu bol priznaný ako poškodenému právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v rámci trestného konania vedeného proti žalobcovi. Žalobca následne požiadal žalovaného o náhradu týchto nákladov, k čomu však žalovaný vo vzťahu k nákladom vynaloženým na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému V. O.M. pristúpil iba v rozsahu 4.319,04 €. Na základe vyššie uvedeného však súd konštatuje, že žalovaný nebol oprávnený krátiť náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka, a preto bol povinný nahradiť intervenientovi za žalobcu aj náklady vo zvyšnej sume 1.439,68 € zodpovedajúcej krátenej časti nákladov vo výške 25% z celkovej sumy 5.758,72 €. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd vyhodnotil žalobu ako dôvodnú, a preto jej vyhovel.

1.4. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že nevykonal dokazovanie výsluchom pplk. P. I., dopytom na OR PZ Bánovce nad Bebravou, pripojením spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/22/2013 a rovnako zrušil už nariadené znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctvo a farmácia. Dokazovanie v naznačenom smere malo preukázať skutočnosť, či bol maloletý V. O. v čase dopravnej nehody pripútaný bezpečnostným pásom. Keďže súd dospel k názoru, že na účely tohto konania nie je otázka pripútania poškodeného relevantná, potom navrhnuté dokazovanie považoval za nadbytočné a nehospodárne.

1.5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu voči neúspešnému žalovanému prislúcha nárok na náhradu trov konania. Intervenient sa zúčastnil konania na strane žalobcu, ktorý bol úspešnou stranou sporu, a preto mu rovnako vznikol nárok na náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p. odvolanie žalovaný, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vo svojom odvolaní poukázal na odôvodnenia napadnutého rozsudku v odsekoch 19. a 21. s ktorými skutkovými zisteniami a právnym posúdením nesúhlasil. Ako vyplýva z obsahu žalobného návrhu žalobcu, dňa 03.12.2011 došlo k dopravnej nehode na ceste č. 1/50 k katastrálnom území V., ktorú spôsobil žalobca ako vodič motorového vozidla zn. Z. W. čiernej farby, EČV: E. XXX V., tým že nevenoval dostatočnú pozornosť situácii v premávke, prešiel do protismernej časti vozovky v čase, kedy v opačnom smere jazdil vodič motorového vozidla zn. Z. B. bielej farby, EČV: K. XXX Q., čím porušil ust. § 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom pri dopravnej nehode utrpel zranenia aj spolujazdec navrhovateľa V. O. a spolujazdkyňa B. O.. V zmysle písomného oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bánovce nad Bebravou, odbor kriminálnej polície, bolo žalovanému oznámené, že spolujazdec V. O. „nebol pripútaný“ počas dopravnej nehody. Keďže poškodená osoba bola maloletá, žalovaný má jednoznačne za to, že žalobca, ako vodič motorového vozidla, je zodpovedný za dodržanie príslušných pravidiel cestnej premávky a bezpečnostných pravidiel maloletým spolujazdcom, ku ktorým sa už žalovaný podrobne vyjadril vo svojich predošlých písomných vyjadreniach (§ 8 ods. 1 písm. c) cestného zákona, písomné vyjadrenie žalovaného z 26.06.2014) a teda zodpovednosť žalobcu v danej veci musí byť daná ustanovením § 441 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu žalovaný má za to, že žalobca sa nemôže zbaviť vyššie uvedenej zodpovednosti výlučne na základe argumentácie, že svoje nároky si voči žalovanému uplatnil na podklade povinného zmluvného poistenia, v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z., a teda v uvedenom smere súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec zároveň nesprávne právne posúdil.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý žiadal aby odvolací súd odvolanie zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Mal zato, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, aj vec správne právne posúdil a rozsudok je riadne a zrozumiteľne odôvodnený. Žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti ani argumenty, len zopakoval svoje tvrdenia uvádzané počas konania. Žalovaný v podstate nechal bez povšimnutia zásadný právny argument súdu, a to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol vzťahom medzi poistníkom a poisťiteľom, a preto nie je možné na tento vzťah aplikovať ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zavinenie

poškodeného. Žalovaný neuviedol žiadne iné zákonné alebo zmluvné ustanovenie, aplikovateľné na právny vzťah poistníka a poistiteľa, o ktoré by mohol oprieť svoj postup pri krátení plnenia poistného. Žalovaný konal v rozpore so zákonom aj so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi z uzavretej zmluvy.

4. Intervenient na strane žalobcu sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Žalovaný ani intervenient na strane žalobcu nevyužili svoje právo a repliku nepodali.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a 380 ods. 1 C.s.p. v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V predmetnej veci sa žalobca v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. ako poistený domáhal aby súd zaviazal žalovaného ako poistiteľa aby plnil v zmysle poistnej zmluvy a uhradil za neho v zmysle § 4 ods. 3 z citovaného zákona Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. ako intervenientovi vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti vynaložené na ošetrovanie poškodeného maloletého V. O..

8. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

8.1. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

8.2. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že preskúmvanej veci súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p. a jeho rozhodnutie vo veci samej zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Rovnako jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy, ktoré navrhli strany sporu vykonal, z ktorých dôkazov pri rozhodnutí vychádzal a ako jednotlivé dôkazy predložené stranami sporu vyhodnotil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie citoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré ho viedli k vyhovaniu žaloby, keď podrobne vysvetlil dôvody ako dospel k záveru, že predmetom tohto konania nebol nárok poškodeného na náhradu škody uplatňovaný voči poisťovni škodcu, ale nárok poisteného voči svojej poisťovni vyplývajúci zo vzťahu založeného zmluvou o povinnom zmluvnom poistení v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. a preto potom neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka (pozri odsek 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku vo veci samej dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie vo veci samej patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje a podstatným dôvodom odvolania žalovaného považuje potrebné uviesť nasledovné fakty.

10. Žalovaný v odvolaní zotrval na svojej obrane ako v konaní pred súdom prvej inštancie, že poškodená osoba maloletý V. O. „nebol pripútaný“ a žalobca, ako vodič motorového vozidla, je zodpovedný za dodržanie príslušných pravidiel cestnej premávky a bezpečnostných pravidiel maloletým spolujazdcom (§ 8 ods. 1 písm. c) cestného zákona) Zodpovednosť žalobcu v danej veci musí byť daná ustanovením § 441 Občianskeho zákonníka a žalobca sa nemôže zbaviť vyššie uvedenej zodpovednosti výlučne na základe argumentácie, že svoje nároky si voči žalovanému uplatnil na podklade povinného zmluvného poistenia, v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.

10.1. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie zastáva názor, že právo verejného poisťovateľa na refundáciu vynaložených nákladov t.j. právo zdravotnej poisťovni na náhradu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť svojho poistenca zraneného zavinením konaním pre dopravnej nehode je originálnym právom založeným osobitnými právnymi predpismi (zákon č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom

poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 718/2004 Z.z.), ktoré hoci je odvodené od právneho vzťahu medzi poisťovateľom a poisteným škodcom - nie je povahou nároku na náhradu škody (pozri napr. rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/386/2013-127, 10Co/703/2015, Krajského súdu v Bratislava sp.zn. 5Co 122/2022, 9Co/35/2025, NS SR sp. zn. 2Cdo/343/2009, 1Cdo/205/2012, rozhodnutia NS ČR sp. zn. 25Cdo/1783/2015, 25Cdo/3629/2015, 25 Cdo/564/2017). Ide o nárok vzniknutý v oblasti verejného práva, čo už zo svojej podstaty vylučuje aplikáciu inštitútov súkromného práva (napríklad spoluzavinenia na vzniku škody), a preto otázka miery spoluzavinenia poškodenej osoby nie je dôležitá, významným a rozhodujúcim je totiž samotný fakt, že tretia osoba protiprávnym konaním spôsobila úraz, resp. iné poškodenie zdravia poistenca žalobcu. Zásadný rozdiel oproti náhrade škody (ako typickému občianskoprávnemu, resp. súkromnoprávnemu inštitútu) je v prípade regresného nároku v § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. daný práve jeho základom vo verejnom práve - v systéme verejného zdravotného poistenia. Právny predpis verejného práva ani nemá prečo upravovať inštitút spoluzavinenia. Poisťovateľ sa nestane osobou zodpovednou za škodu namiesto škodcu a plnenie poisťovateľa nie je plnením z titulu zodpovednosti za škodu ale ide o poisťné plnenie ktoré môže zdravotná poisťovňa uplatniť aj priamo o proti poisťovateľovi škodcu v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z.. Keďže v danom prípade ide o špecifický nárok zdravotnej poisťovne ako osoby odlišnej od poškodeného predpokladá tohto nároku nie je možné stotožňovať s predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu a preto je aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka je vylúčená (aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka by prichádzala do úvahy, keby si priamo maloletý poškodený V. O. uplatnil náhradu škody voči žalovanému ako poisťiteľovi škodcu).

10.2. Odvolací súd vzhľadom na uvedené nepovažuje obranu žalovaného za dôvodnú. Samotná skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalovaného o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z.z. ani nepoprel ich účel a význam, keď dospel k záveru že žaloba je dôvodná z dôvodov uvedených vyššie.

11. Ďalšími námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal keď tieto ale nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov a nie sú spôsobilé spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V konaní nevyplývali najavo ani také vady konania, ktoré by mali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil vrátane závislých výrokoch o náhrade trov konania o ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. vzhľadom na celkový úspech žalobcu a intervenienta v konaní.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhoviel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil mal žalobca aj intervenient an strane v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13.1. Rovnako plný úspech ma aj intervenient na strane žalobcu a vznikol mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného

sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že intervenientovi na strane žalobcu v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že intervenient na strane žalobcu nemá voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania intervenienta v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné súdom prvej inštancie rozhodnúť samostatným uznesením.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).